

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำทุกการกระทำขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง แล้วผู้คนมากมายจะได้รับนิมิตผ่านลูก
- คำถาม:** ด้วยวิธีใดที่ลูกสามารถทำให้หัวใจของลูกบริสุทธิ์ในยุคบรรจบพบกัน
- คำตอบ:** เตรียมอาหารขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง และรับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึงและหัวใจของลูกจะกลับมายังบริสุทธิ์ บรรพมาโบจันบริสุทธิ์ที่เตรียมโดยลูกบรรพมาโบจันในยุคบรรจบพบกันเป็นที่ชื่นชอบอย่างมากจากเหล่าเทพ ผู้ที่ให้คุณค่าต่อบรรพมาโบจันก็จะล้างจานของเขาแล้วดื่มน้ำนั้น มีค่ายกย่องบรรพมาโบจันอยู่มากมายด้วยเช่นกัน ด้วยการรับประทานอาหารที่เตรียมในการจดจำระลึกถึง ลูกก็ได้รับพลังอย่างมากและหัวใจของลูกจะกลับมายังบริสุทธิ์

โอมชานติ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ท่านต้องบอกลูกๆ ทุกวันว่าพ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต เหตุใดท่านถึงพูดว่า ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ? เพื่อที่ลูกๆ จะจดจำว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแท้จริงและกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ ท่านอธิบายประเด็นที่หลากหลายเพื่อจรรีบใช้ ลูกพูดว่าไม่มีงานรับใช้ให้ทำ, เราจะสามารถทำงานรับใช้ข้างนอกได้อย่างไร? พ่อได้ชี้ให้ลูกเห็นถึงวิธีที่ง่ายดายมากของการทำงานรับใช้ มีภาพไว้ในมือของลูก มีภาพของราฎนาถ (ชื่อของราม) ที่น่าเกลียดและภาพที่สวยงามเช่นกัน มีภาพของศรียุชณะและนารายณ์ที่น่าเกลียดและสวยงามด้วยเช่นกัน, แม้ว่าจะเป็นภาพเล็กๆ ก็ตาม ผู้คนทำภาพของศรียุชณะที่เล็กมากเช่นกัน ลูกสามารถถามนักบวชที่ดูแล้วคิดว่า: ทำไมผู้นี้ถึงถูกแสดงให้เห็นในภาพลักษณะที่น่าเกลียดในเมื่อความเป็นจริงแล้วเขาสวยงามอย่างแท้จริง? ในความเป็นจริงร่างกายไม่สามารถน่าเกลียด ท่านมีสิ่งที่สวยงามมากมายเช่นกัน แต่ทำไมผู้นี้ถึงถูกทำให้หน้าเกลียด? มีการอธิบายให้แก่ลูกๆ ว่า ดวงวิญญาณนั้นได้นำรูปและนามที่แตกต่างกันมาใช้อย่างไรในขณะที่ยังมาเรื่อยๆ ดวงวิญญาณได้กลับมาหน้าเกลียดตั้งแต่เวลาที่เขาปีนขึ้นไปบนกองไฟของตัณหาราคะ มีผู้จารึกและดวงบุญมากมายที่จำกัดขนาดและศรียุชณะและลูกก็ได้รับคำเชิญด้วยเช่นกัน บอกพวกเขา: เราจะบอกท่านถึงชีวประวัติของศรียุชณะ 84 ชาติเกิด พี่น้องหญิงชายทั้งหลายมาและรับฟังสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถให้คำบรรยายเช่นนี้ ลูกสามารถอธิบายแก่พวกเขาว่าเหตุใดเขา (ศรียุชณะ) จึงได้กลับมาหน้าเกลียด จากความบริสุทธิ์แต่ละคนต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน เมื่อเหล่าเทพเดินไปสู่หนทางแห่งบาป ภาพลักษณะน่าเกลียดของพวกเขาจึงถูกสร้างขึ้นมา ด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ พวกเขา ก็กลายเป็นยุคเหล็ก เหล็กเป็นสีดำ และทองคำเป็นสีทองพวกเขาก็จะเรียกว่าสวยงาม แล้วพวกเขาก็กลับมาหน้าเกลียดขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด แน่แน่นอนว่าลูกควรมีภาพบันไดอยู่ในมือของลูกเช่นกัน หากภาพของบันไดนั้นมิขนาดใหญ่ ใครๆ สามารถเห็นได้อย่างชัดเจนมากจากระยะไกล และลูกก็สามารถที่จะอธิบายว่าสิ่งนั้นได้กลายเป็นสภาพของบารัต มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่า “ความรุ่งเรืองและความตกต่ำ” ลูกๆ ควรมีความใส่ใจเป็นอย่างมากในการทำงานรับใช้ ลูกต้องอธิบายว่าวาทะโลกหมุนไปโดยผ่านยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดงและยุคเหล็กอย่างไร และจากนั้นลูกต้องแสดง ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลนี้ด้วยเช่นกัน ลูกไม่ต้องใช้รูปภาพหลายภาพ ภาพบันไดคือภาพหลักสำหรับบารัต ลูกสามารถอธิบายว่า จากไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งได้อย่างไร เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำระลึกถึงท่านลูกก็สามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดนี้ ที่เหลือทั้งหมดกำลังนอนหลับไหลในความไม่รู้ เมื่อบารัตอยู่ในความรู้ก็มีความมั่งคั่งมาก เวลานั้นบารัตอยู่ในความไม่รู้ และจึงได้กลับมายากจนข้นแค้นมาก มีมนุษย์ที่เต็มไปด้วยความรู้และมนุษย์ที่โง่เขลาด้วยเช่นกัน เหล่าเทพและมนุษย์เป็นที่รู้จักกันดีมาก เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทองและยุคเงิน และมนุษย์มีชีวิตอยู่ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกเสมอว่าควรจะทำงานรับใช้อย่างไร พ่อเฝ้าแต่อธิบายสิ่งนั้นเช่นกัน รูปภาพของบันไดนั้นดีมากที่สุดที่จะใช้ในการอธิบายให้กับใครบางคน พ่อพูดว่า ลูกอาจอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องหาเลี้ยงชีพสำหรับร่างกายของลูกด้วย ลูกต้องศึกษาการศึกษาทางโลกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่ว่าเวลาใดก็ตามที่ลูกมีหลังจากนั้น ลูกต้องคิดถึงงานรับใช้และวิธีที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น ที่นี้ลูกไม่สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกมาที่นี่เพียงเพื่อรับฟังมูร์ลีของพ่อ เป็นเพียงในสิ่งนี้ที่มีเวทมนตร์ พ่อถูกเรียกว่านักมายากลใช้ไหม? ลูกร้องเพลงว่า มีเวทมนตร์ในมูร์ลีของท่าน มูร์ลีที่ท่านพูดผ่านปากของท่านนั้นมีเวทมนตร์ เรากลายเป็นเทพเจ้าจากมนุษย์ ไม่มีนักมายากลเช่นนั้นนอกจากพ่อ มีการจดจำกันมาเช่นกันว่า ไม่ได้ใช้เวลาานเลยที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ โลกเก่าต้องกลับมาใหม่อีกครั้งอย่างแน่นอน โลกเก่าต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน ในเวลานี้ลูกกำลังศึกษาราชโยคะ และดังนั้นลูกจะกลายเป็นราชาอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าหลังจาก 84 ชาติเกิดของลูก ลูกจะต้อง

ใช้ชาติเกิดแรก เพราะประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกซ้ารอย ยุคทองและยุคเงินที่คงอยู่มาต้องซ้ารอยอย่างแน่นอน ในขณะที่ลูกกำลังนั่งที่นี้ ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังจะกลับบ้านแล้วลูกจะกลายเป็นเทพที่สโตน ประธาน พวกเขาถูกเรียกว่าเทพ ในปัจจุบันมนุษย์ไม่มีคุณธรรมที่สูงส่งเหล่านั้น ดังนั้นลูกสามารถทำงานรับใช้ที่ใดก็ตาม ไม่ว่าจะมิชฐกริกมากมายเพียงใด ฯลฯ ลูกก็ต้องทำ ลูกยังคงหารายได้นี้ต่อไปในขณะที่อยู่ที่บ้าน สิ่งหลักสำหรับสิ่งนี้คือ ความบริสุทธิ์ เมื่อมีความบริสุทธิ์ก็จะมีคุณสมบัติและความรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน หากลูกกลับมามีบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกก็ไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้เพราะลูกต้องไปยังดินแดนแห่งความสงบอย่างแน่นอน เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ เขาก็ไม่สามารถอยู่ในร่างเก่านี้ได้อีกต่อไป เพราะร่างกายนี้ไม่บริสุทธิ์ วัตถุประสงค์ทั้งห้ายังคงไม่บริสุทธิ์ และร่างกายก็ทำขึ้นมาจาก วัตถุประสงค์เหล่านั้น สิ่งนั้นเรียกว่าหุ่นกระบอกดินเหนียว ร่างหนึ่งของวัตถุประสงค์ทั้งห้าจบลงและอีกร่างหนึ่งก็ถูกสร้างขึ้นมา แต่ดวงวิญญาณนั้นคงอยู่ตลอดไป ดวงวิญญาณไม่ใช่สิ่งที่ถูกทำขึ้นมา ในตอนแรกร่างกายก็เล็กมากและหลังจากนั้นก็กลับมาใหญ่โต ดวงวิญญาณได้รับอวัยวะมากมายและแสดงบทบาททั้งหมดของเขาด้วยร่างนั้น โลกนี้มีห้ศรรย พ่ผู้ให้คำแนะนำของดวงวิญญาณนั้นก็ห้ศรรยที่สุด เราดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกาย ทุกสิ่ง เป็นความมห้ศรรย เป็นความมห้ศรรยที่ว่าร่างของสัตว์นั้นถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร ดวงวิญญาณนั้นมีขนาดเล็กเหมือนกันในทุกสิ่ง ซ้างนั้นตัวใหญ่มากและดวงวิญญาณก็แสนเล็กก็เข้าไปและนั่งอยู่ในนั้น อย่างไรก็ตามพ่ออธิบายเกี่ยวกับการเกิดของมนุษย์ มนุษย์ใช้ก้ชาติเกิด ไม่ได้มี 8.4 ล้านชาติเกิดเลย ได้มีการอธิบายแล้วว่ามีหลากหลายมากเช่นเดียวกับ จำนวนศาสนา เป็นความมห้ศรรยที่ว่าแต่ละดวงวิญญาณใช้ร่างกายที่มีรูปลักษณะต่างๆมากมาย และแล้วเมื่อวงจรรซ้ารอย รูปลักษณะ ชื่อและรูปร่างก็เปลี่ยนไปในทุกชาติเกิด จะไม่มีการพูดว่า ศรักรณะที่น่าเกลียดและศรักรณะที่สวยงาม ไม่เลย ดวงวิญญาณนั้นสวยงามในตอนเริ่มแรก และเมื่อเขาใช้ 84 ชาติเกิด เขาก็กลับมา่าเกลียด ลูกดวงวิญญาณก็เล่นบทบาทของลูกด้วยรูปลักษณะที่แตกต่างกันและร่างกายที่แตกต่างกันเช่นกัน สิ่งนี้ก็อยู่ในละครเช่นกัน ลูกๆ ไม่ควรมีความกังวลใดๆ ทุกคนคือนักแสดง ลูกต้องละร่างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่งและเล่นบทบาทของลูก ในทุกชาติเกิด ความสัมพันธ์ ฯลฯ ก็เปลี่ยนไป พ่ออธิบายว่า ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาตโมประธาน ด้วยการใช้ 84 ชาติเกิด ดังนั้นเวลานี้ดวงวิญญาณต้องกลับมาสโตนประธาน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน โลกนั้นเคยบริสุทธิ์ เวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์และต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง มีคำพูดว่า “สโตนประธาน, ตโมประธาน” มีโลกที่สโตนประธาน แล้วก็ มีโลกที่สโตน ราโจ และตโม ผู้ที่เวลานี้ตโมประธานจะกลับมาสโตนประธานได้อย่างไร? ลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยน้ำฝน ท่ามกลางสายฝนผู้คนสามารถตายได้: เมื่อมีน้ำท่วมผู้คนมากมายก็จมน้ำตาย เวลานี้พ่อยังคงอธิบายต่อไปว่า: จะไม่มีแผ่นดินใดๆเหล่านั้นหลงเหลืออยู่ กัยพิบัติทางธรรมชาติก็จะช่วยด้วยเช่นกัน มนุษย์และสัตว์มากมายก็จะถูกพัดพาไปในกระแสน้ำที่ไหลไป ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยน้ำนั้น แต่ร่างกายนั้นก็เพียงแต่ไหลไป ไม่ใช่ร่างกายที่จะต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่จะต้องกลับมาบริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ซ้าระให้บริสุทธิ์ แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจะเรียกตนเองว่า จากัดกูรู (กูรูของโลก) หน้าที่ของกูรูคือการให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และมีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้เป็นสัดกูรูผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อเฝ้าแต่อธิบายอย่างมาก ผู้นี้ก็รับฟังด้วยเช่นกัน กูรูก็ให้สาวกของเขานั่งถัดจากเขาเพื่อจะสอนสาวกเหล่านั้น ผู้นี้ก็นั่งถัดจากผู้เดียวนั้นด้วย พ่อกำลังอธิบายและดังนั้นผู้ก็ต้องอธิบายเช่นกัน เหตุนี้เองกูรูบราห์มาจึงกลายเป็นอันดับหนึ่ง สำหรับซ้างก้า พวกเขาพูดว่า เมื่อซ้างก้าเปิดตาที่สามของเขา เขาเผาทุกคน ในกรณีนี้เขาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นกูรู อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่าเสมอ ลูกๆ บางคนก็พูดว่า เรามีความวิตกกังวลอย่างมากเกี่ยวกับศรักริกของเรา ดังนั้นเราจะสามารถพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อได้อย่างไร? พ่ออธิบายว่า: ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน, ลูกก็เคยจดจำพระเจ้าและพูดว่า “โอ อิศวร!” โอ้กวัน!" ลูกจดจำท่านเมื่อมีความทุกข์บางอย่าง เมื่อใครบางคนกำลังจะตาย ผู้คนก็พูดว่า “จงพรำชื่อราม” มีหลายองค์กรที่ให้ทานในนามของราม เช่นเดียวกับที่ลูกได้ให้ทานของความรู้ พวกเขาพูดว่า จงพูดว่า “ราม ราม” ลูกก็พูดด้วยเช่นกันว่า จดจำซี้พบบา ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้จักแม้กระทั่งซี้ว่า พวกเขาเพียงแต่พูดว่า “ราม ราม” เหตุใดพวกเขาจึงพูดว่า “พรำชื่อของราม” เมื่อพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกคน? พ่อที่นั่งนี้และอธิบาย: ไม่ใช่ทั้งรามและกฤษณะจะสามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า แม้แต่กฤษณะก็เรียกว่าเป็นเทพ ได้มีการอธิบายด้วยเช่นกันเกี่ยวกับรามว่า เขาเป็นกึ่งเทพ มีสององศาที่น้อยลงไป องศาของทุกสิ่งลดลง เสื้อผ้าก็เหมือนกันในตอนแรกก็ใหม่และหลังจากนั้นก็เก่า ดังนั้นพ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้วก็พูดว่า ลูกๆทางจิตที่อ่อนหวานที่สุดของพ่อ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สัมผัสกับความสุขในขณะที่จดจำท่าน ที่นี้,นี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ จดจำพ่อและมรดก ด้วยการมีการจดจำระลึกถึง ลูกจะได้รับความสุขมากมาย ความเศร้าโศกและความทุกข์ทรมานและความเจ็บป่วยทั้งหมดของลูกๆ จะจบสิ้นลง ลูกจะเป็นอิสระจากโรคภัยถึง 21 ชาติเกิด ความทุกข์และความทุกข์ทรมานทั้งหมดของร่างกายนั้นจะจบสิ้นลง

และลูกจะได้รับสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาร้องเพลงนี้แต่พวกเขาไม่ได้เข้าไปในฉากละครนั้น พ่ออธิบายแก่ลูกในทางปฏิบัติ จดจำพ่อแล้วความปรารถนาของลูกจะจบลงและลูกจะกลับมามีความสุข ไม่เป็นสิ่งที่ได้ได้รับการลงโทษ และจากนั้นก็ได้รับจาปาตีขึ้นเล็ก ๆ ทุกคนชอบจาปาตีร้อน ๆ ทุกวันนี้ น้ำมันถูกนำมาใช้สำหรับทุกสิ่ง แต่ที่นั่นแม่น้ำของเนยจะไหลริน ดังนั้นลูก ๆ ต้องจดจำพ่ออยู่ภายใน บาบามาไม่ได้บอกว่า นั่งที่นั่นและจดจำพ่อ ไม่เลย, ในขณะที่เดินเห็นห้องท้าวและเคลื่อนไหวไปทั่วจงจดจำชีพบาบา ลูกต้องทำงานของลูกด้วยเช่นกัน ฯลฯ ให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของลูก ลูก ๆ ของพ่อทางร่างก็จดจำเขาในขณะที่กำลังทำงานของพวกเขา ฯลฯ หากใครถามพวกเขา พวกเขาจะพูดทันทีว่าพวกเขาเป็นลูกของใคร พวกเขาเก็บทรัพย์สินสมบัติของพ่อของเขาไว้ในสติปัญญาของเขาด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นลูกของพ่อและดังนั้นลูกจึงจดจำทรัพย์สินสมบัติของท่านด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อด้วยและไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับใครอื่น บทบาททั้งหมดนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในดวงวิญญาณและยังคงปรากฏขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าบทบาทใดก็ตามที่ลูกเล่นในทุกวงจรในสกลบราห์มินี่จะยังคงปรากฏขึ้นต่อไป พ่ออธิบายว่า: ลูกอาจจะเตรียมอาหาร, ขนมหวาน แต่งเฝ้ายาแต่จดจำพ่อ หากลูกเตรียมอาหารในขณะที่กำลังจดจำชีพบาบาแล้วผู้ที่รับประทานของหวานนั้นก็จะได้รับประทานโดยเช่นเดียวกัน บางครั้งพวกเขาอาจจะมึนเมิด พวกเขาสามารถมีเม็มนิมิต พวกเขาสามารถมีเม็มนิมิตของบราห์มา หากพวกเขารับประทานอาหารที่บริสุทธิ์ พวกเขาสามารถมีเม็มนิมิตของบราห์มา กฤษณะหรือชีวา บราห์มาอยู่ที่นั่น มีชื่อของบราห์มากุมาร และกุมารี ผู้คนมากมายจะยังคงมีเม็มนิมิตอยู่เรื่อยๆ เพราะพวกเขาจดจำพ่อ พ่อได้แสดงวิธีการมากมายแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า “ราม ราม” ด้วยปากของพวกเขา ลูกไม่ต้องพูดสิ่งใดด้วยปากของลูก เช่นที่ผู้คนเหล่านั้นเข้าใจว่าพวกเขากำลังถวายอาหารแก่กुरुขนาด ดังนั้นลูกก็เข้าใจว่าลูกกำลังเตรียมโบบ์คเพื่อถวายแก่ชีพบาบา หากลูกเตรียมโบบ์คในขณะที่จดจำชีพบาบา, ผู้คนมากมายก็สามารถรับประทานได้ มีพลังในอาหารนั้น เหตุนี้เองบาบาจึงถามผู้ที่เตรียมอาหาร: ลูกเตรียมอาหารในขณะที่ลูกกำลังจดจำชีพบาบาหรือไม่? ได้มีการเขียนไว้ว่า ลูกกำลังจดจำชีพบาบาหรือไม่ หากลูกเตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงแล้วแม้แต่ผู้ที่รับประทานอาหารก็จะได้พลังและหัวใจของเขาก็จะกลับมาบริสุทธิ์ บราห์มาโบบ์คก็ได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน แม้แต่เหล่าเทพก็รักอาหารที่เตรียมโดยบราห์มินี่ สิ่งนี้ลูกกล่าวถึงในคัมภีร์ด้วย โดยการรับประทานอาหารที่เตรียมโดยบราห์มินี่ สติปัญญาของลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกก็ได้รับพลัง มีค่ายกย่องบราห์มาโบบ์คอย่างมาก ผู้ที่ให้คุณค่าต่อบราห์มาโบบ์คอย่างมากก็จะดื่มเม็มนิมิตน้ำล้างจานนั้น พวกเขาคิดว่าสิ่งนั้นสูงส่งมาก ไม่มีใครสามารถอยู่ได้โดยที่ไม่กินอาหาร ในภาวะขาดแคลนอาหารผู้คนตายโดยที่ไม่กินอาหาร เป็นดวงวิญญาณที่รับประทานอาหารด้วยอวัยวะของเขา ดวงวิญญาณลึกลับทุกสิ่ง เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่าบางสิ่งดีหรือไม่ดี: สิ่งนี้อร่อยมาก, สิ่งนี้มีคุณค่ามาก เมื่อลูกก้าวไปข้างหน้าและสร้างความก้าวหน้า ลูกก็จะได้โบบ์คเช่นนั้นอยู่เรื่อยๆเช่นกัน ดังนั้นลูก ๆ ได้รับการบอกให้เตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ลูกควรจะนำสิ่งที่พ่ออธิบายแก่ลูกไปปฏิบัติ ลูกอยู่ในบ้านของพ่อในเวลานี้, และหลังจากนั้นก็ไปยังบ้านของฝ่ายสามีของลูก พวกเขาได้พบกันและกัน (บราห์มินี่และเทพ) ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เมื่อนำโบบ์คไปที่นั่น มีการถวายโบบ์คให้แก่เหล่าเทพ เหล่าเทพไปที่นั่น และลูกบราห์มินี่ก็ไปที่นั่นและการพบปะก็เกิดขึ้นที่นั่น อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้กังวลเกี่ยวกับสิ่งใด เพราะละครนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง นักแสดงทั้งหมดกำลังเล่นบทบาทของตนเอง
2. เพื่อที่จะได้มาซึ่งสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิต และมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ จงจดจำพ่อผู้เดียวอยู่ภายใน อย่าได้พูดสิ่งใด ขณะที่เตรียมและรับประทานอาหาร, จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างแนบเนียน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากความโกรธโดยการอยู่อย่างเป็นอิสระจากความเห็นแก่ตัว ความอิจฉาริษยา และความขุ่นเคือง

ลูกอาจให้ความคิดเห็นบางอย่างและเสนอตัวเองเพื่อการทำงานรับใช้ แต่อย่าปล่อยให้ความคิดเห็นเหล่านั้นเปลี่ยนเป็นความอยากปรารถนา เมื่อความคิดของลูกเปลี่ยนเป็นความอยากปรารถนาแล้วลูกก็จะมี ความขุ่นเคือง เพียงแค่เสนอความคิดเห็นของลูกอย่างไม่เห็นแก่ตัว ไม่ใช่ด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัว

อย่าคิดว่า เพราะว่าคุณได้พูดสิ่งนี้ สิ่งนี้จะต้องเกิดขึ้น เสนอตนเอง แต่อย่าเข้าไปสู “ทำไม?” หรือ “อะไร?” เพราะมิตรอื่นๆ ในรูปของความอิจฉาและความไม่ชอบจะมา ความโกรธเกิดขึ้นจากความเห็นแก่ตัวหรือความอิจฉา ดังนั้นเวลานี้จงกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งนี้

คติพจน์:

หน้าที่การงานของคุณคือเป็นผู้นำสำนแห่งความสงบและให้ความสงบแก่ทุกคน

***** โอม ชานติ *****